

dringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber). Det er et Endringsforslag, som jeg tør love paa Udvalgets Vegne vil blive taget under alvorlig Overvejelse til 3dje Behandling, hvis det skulde blive forkastet her. Ligesaa maa jeg fastholde Udvalgets Stilling til det sekundære Udbytte. Den ærede Minister indvandt, at naar først Bidragyderne fik deres 4 pCt., vilde det Overflud, som for øvrigt skulde gaa over paa Statens Bidrag, maaske virke hen til, at man foretog en Del Beføstninger, som man ellers ikke vilde afholde. Ja, i saa Fald vilde det formentlig blive saadanne Udgifter, som vilde forbedre Banens Materiel og Tilstand i det hele og gøre den bedre for Staten at overtage, naar det en Gang skulde ske. Jeg forstaar ellers ikke bedre, end at Regeringen har og altid maa have Tilsyn med de Udgifter, der gøres, under Hensyn til de Bidrag, man har givet De Indvendinger, der ere fremkomne mod den ny Paragraf, kan jeg ikke rigtig forstaa. Hvad f. Eks. angaar det ærede Medlem fra Ribe (Bustf), da synes jeg, at hans Argumentation taler lige netop modsat hans Stilling til Endringsforslaget under Nr. 6. Han sagde os, hvorledes der vilde komme Indvendinger imod en Bane — var det fra Aarhus til Hou — og Banen fra Horsens til Brædstrup, og han sagde, at i de 99 af 100 Tilfælde vilde der komme Indvendinger, og derfor skulde vi ikke befatte os med § 1, men forkaste den. Men dersom der i de 99 af 100 Tilfælde kommer Indvendinger, vil Lovgivningsmagten faa sin fremtidige Indflydelse, og enhver Tale om vor Opgivelse af vor Indflydelse i Fremtiden er da greben ud af Luften. Der er altsaa ingen Grund til at stemme § 1 ud. Men enhver, der lagde Mærke til, hvad den ærede Minister sagde om dette Spørgsmaal, vil jo forstaa den Betydning, der ligger i Endringsforslaget Nr. 6, den ny Paragraf. Naar den ærede Minister betragter det som en Bestemmelse om, at Ministeren aldrig vil komme til at give Koncession, saa veed jeg saamænd ikke, hvorfor de ærede Medlemmer stille sig saa meget imod den, naar den netop gør det muligt for os at faa § 1 og dog ligefuldt beholde den lovgivende Myndighed for Rigsdagen, som vi hidtil have haft. Men baade den ærede Minister og de ærede Medlemmer, der have talt mod denne Paragraf, se ikke rigtig paa dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) ser meget klarere derpaa. Han sagde, at naar denne Lov bliver vedtaget, vil den have sin store Betydning, og han nævnedes en Række Eksempler

paa Tilfælde, hvor der ingen Indsigelser vil komme frem, og hvor vi altsaa dristigt kunne overlade Ministeren at give Koncession; det er vistnok ogsaa noget, som vi alle kunne indse. Naar det ærede Medlem nu nævnedes et Par Eksempler fra sin Egn, hvor Indsigelse uden Tvivl vil fremkomme, vil jeg i Modsigning dertil nævne et Eksempel fra den Egn, hvor jeg for Tiden har hjemme, nemlig Nyborgkanten. Ærede Medlemmer ville vide, at der er et stort Projekt fremme af en Konjul Steenberg om Baner paa et stort Antal Steder, deriblandt en fra Rjerteminde til Ullerslev. Ullerslev falder ind under Nyborgs Opland, men jeg er overbevist om, at man fra Nyborg ikke vilde have en eneste Tante for at komme med Indsigelser mod en saadan Bane, naar de paagældende ere enige om den, og Befolkningen har præsteret, hvad den skal præstere som sit Bidrag. Det vil da være en stor Fordel, at Koncession paa en saadan Bane kan gives, uden at den behøver at gøre en Omvej gennem Rigsdagen. Og lad mig gøre opmærksom paa, at ved en saadan Lov saa vi betydelige Fordele, ikke alene Statstilskuddet, men ogsaa andre Fordele for private Baner. Jeg vover over for det ærede Medlem fra Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) at paastaa, at hverken reelt eller principielt opgive vi noget ved at tage en saadan Lov. At vi ikke opgive noget reelt, er godtgjort af det ærede Medlem fra Ribe (Zens Bustf), men det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds sagde, at principielt opgive vi vor Stilling til Jærnbaneopbyggelsesmaalet. Det er en stor Misforstaaelse. Vi udøve kun vor Lovgivningsvirksomhed paa Forshaand; under visse bestemte Betingelser give vi Regeringen en Bemyndigelse inden for visse Grænser, men derved opgive vi aldeles ikke noget. Det ærede Medlems Ytring om vore ny Venner generer mig aldeles ikke. Den ærede Ministers Modstand mod dette Endringsforslag viser ikke meget Venstab. Jeg tror unægtelig, at det ærede Medlem helst skulde lade den Slags Ytringer fare, mig røre de ikke. Jeg har ikke Betænkning ved at tage mod Hjælp hverken fra den ene eller den anden Side for at gennemføre gode reelle Sager; Principrytter ønsker jeg ikke at blive. Kald mig kun Ven med de Herrer fra den anden Side, mig generer det ikke. Det kan være, at de Herrer paa den anden Side ikke have nogen bedre Ven end de Herrer i deres oppositionelle Stilling. Naar de tage en saadan Stilling som for Djeblikket, der bliver til Hinder for virkelige gode Spørgsmaals Løsning, kan en saadan oppositionel Stilling meget bedre give det